

بررسی ارتباط ادراک دختران از روشهای تربیتی مادران، نگرش ریاضی، و کارکرد ریاضی

دکتر معصومه صمدی

استادیار گروه پژوهشی مشاوره و روانشناسی تربیتی، پژوهشکده تعلیم و تربیت

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی ارتباط ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران و نگرش ریاضی بر کارکرد ریاضی است. روش مطالعه از نوع همبستگی بود و بدین منظور تعداد ۲۶۱ داشتموز دختر کلاس سوم راهنمایی مدارس دولتی، به روش تصادفی، از نواحی ۳، ۷، و ۱۹ آموزش و پرورش شهر تهران انتخاب شدند. اطلاعات از طریق دو پرسشنامه‌ی شیوه‌ی تربیتی و نگرش نسبت به ریاضی گردآوری شد و شاخص کارکرد تحلیلی در زمینه‌ی ریاضی، معدل نمره‌ی ریاضی پایانی دانش‌آموزان در کلاس سوم راهنمایی بود. داده‌های پژوهش با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیری، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و نتایج نشان داد که بین ادراک دختران از روش‌های تربیتی مادران و نگرش نسبت به ریاضی و کارکرد ریاضی دانش‌آموزان رابطه‌یی معنادار وجود دارد. قوی‌ترین عامل پیش‌بینی‌کننده‌ی کارکرد ریاضی دختران، ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقدار منطقی مادران است و لذت بردن از ریاضی، از لحاظ قدرت پیش‌بینی‌کنندگی، در مرحله‌ی بعد از شیوه‌ی تربیتی مادران قرار دارد؛ بر این اساس، ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران و نگرش مثبت دختران نسبت به ریاضیات از اهمیت بهزیستی در کارکرد ریاضی برخوردار است.

واژگان کلیدی

ادراک دختران؛ شیوه‌های تربیتی مادران؛ نگرش ریاضی؛ کارکرد ریاضی؛

خانواده اولین کانونی است که در آن فرزندان هنگام تعامل با والدین، شیوه‌ی شناخت درباره‌ی جهان را می‌آموزند. این تعامل‌های عاطفی، که از نخستین لحظه‌ی تولد میان نوزاد و مادر برقرار می‌شود، اندک اندک گسترش می‌یابد و اهمیت خود را در فرآیند رشد فرزندان در حوزه‌های مختلف، از جمله حوزه‌ی شناختی، نشان می‌دهد.

امروز یکی از مسائل مهم حوزه‌ی جنسیت، تفاوت‌های جنسیتی در حوزه‌ی شناختی است و همواره دو روی کرد در آن مطرح بوده است؛ روی کرد زیستی، که بنیان تفاوت‌های جنسیتی در زمینه‌ی شناختی را زیست‌شناسانه می‌داند و بر پایه‌ی آن در زمینه‌های فنی و ریاضی، برتری با پسران و در حوزه‌ی کلامی برتری با دختران است (بنبو^۱؛ گیری^۲ ۱۹۹۶)، و روی کرد فرهنگی، که بنیان تفاوت‌های جنسیتی در حوزه‌ی شناختی را فرهنگی می‌داند. به باور هواداران این روی کرد، هرچند تفاوت‌های زیست‌شناسانه می‌تواند در پیدایش تفاوت‌های جنسیتی در حوزه‌ی شناختی، از جمله توانایی ریاضی، نقش داشته باشد، ولی این بنیان تفاوت‌های جنسیتی در حوزه‌ی شناختی، از جمله ریاضیات، را محصول عواملی گوناگون نظیر شیوه‌های مختلف تربیتی والدین، بهویژه مادر، می‌داند (تایدنز، السورس، و مسکیتا^۳ ۲۰۰۰).

شیفر^۴ (۱۹۶۵)، برگرفته از یعقوب‌خانی غیاثوند (۱۳۷۲) در مطالعات اولیه‌ی خود در مورد تحلیل چه‌گونگی برخورد والدین با فرزندان، به دو بُعد گرمی روابط در برابر سردی، و بعد کنترل در برابر آزادی رسید، و با مریند^۵ (۱۹۹۱) نیز با ترکیب دو بعد پذیرش/پاسخ‌دهی و مطالبه‌کنندگی/کنترل‌کنندگی والدین، بهویژه مادران، دسته‌بندی‌هایی گوناگون را از شیوه‌های تربیتی آنان ارائه داد:

- **مادران منطقی و قاطع** - این دسته از مادران در برخورد با توانایی فرزندان خود منطقی اند، بین جنس و توانایی شناختی ارتباطی قائل نیستند، و به دور از سویه‌گیری جنسیتی، با توانایی شناختی فرزندان خود، اعم از دختر و پسر، برخورد می‌کنند.

- **مادران سلطه‌طلب** - این دسته از مادران در برخورد با توانایی شناختی فرزندان خود عمدتاً کلیشه‌ی برخورد می‌کنند؛ بدین معنا که کمتر به توانایی واقعی فرزندان توجه دارند و با تحمل عالیق خود، انتظار دنبال کردن این عالیق را از سوی فرزندان دارند. این دسته از مادران معمولاً به قدرت تدبیر خود، همچون تنبیه فیزیکی، برای انجام اعمال مفید اعتماد دارند.

¹ Benbow, Camilla P.

² Geary, David C.

³ Tiedens, Larissa Z., Phoebe C. Ellsworth, and Batja Mesquita

⁴ Schaefer, Earl S.

⁵ Baumrind, Diana

- **مادران آسان‌گیر**- این دسته از مادران نیز، همانند مادران سلطه‌طلب، در برخورد با توانایی فرزندان، نظارتی قبل‌توجه را بر کارکرد آنان اعمال نمی‌کنند و برخورشان کلیشه‌بی است؛ بدین معنا که بین جنس و توانایی‌های شناختی رابطه برقرار می‌کنند.

- **مادران طردکننده**- این دسته از مادران در برخورد با توانایی فرزندان شان غیرمداخله‌گر است. به نظر می‌رسد این دسته از والدین به اندازه‌بی در مشکلات‌شان غرق شده‌اند که نمی‌توانند نیروی کافی برای رشد و پرورش توانایی فرزندان خود، بهویژه دختران، اختصاص دهند.

مطالعه‌ی کارکرد مادران مستبد، آسان‌گیر، و طردکننده در برخورد با توانایی دختران در حوزه‌ی ریاضیات، بیان‌گر کلیشه‌بی بودن برخورد آنان با توانایی دختران در حوزه‌ی ریاضی است، که با ایجاد اضطراب زیاد و کاهش کارکرد، بر ادراک و کارکرد در مدرسه و زندگی تأثیر می‌گذارد (تايدمن^۱). تصاویر مادران آسان‌گیر، مستبد، و طردکننده از ریاضی‌دان تصاویری سنتی است (اکلس و جکوبس^۲؛ آنان از دختران خود انتظار ندارند که در حوزه‌ی ریاضیات عالی باشند و کمتر دختران خود را در این زمینه به عنوان فردی توانا و باستعداد می‌شناسند. انتظار منفی مادران از دختران در حوزه‌ی ریاضیات باعث می‌شود که دختران انتظارات منفی مادران را درونی کرده، این باور در آن‌ها ایجاد شود که نمی‌توانند در ریاضیات پیشرفت کنند و کارکرد خوبی داشته باشند (تايدمن^۳). از سوی دیگر، این کارکرد ضعیف دختران در حوزه‌ی ریاضیات نیز موجب انتظار منفی والدین، بهویژه مادران، و تقویت سیکل انتظار منفی و فقدان پیشرفت می‌شود (فروم و اکلس^۴). در مقابل این دسته، یافته‌های پژوهشی نشان می‌دهند که شیوه‌ی برخورد مادران قاطع و منطقی با توانایی دختران خود در حوزه‌ی ریاضیات، برخورده واقعی و منطقی است؛ بدین معنا که این دسته از مادران به وسیله‌ی رو به رو کردن دختران خود با موقعیت‌های پیچیده، فرصت درک و کشف جهان بیرونی را برای آنان فراهم می‌کنند. این کشف جهان بیرونی باعث ایجاد مهارت‌های فضایی می‌شود و مهارت‌های فضایی، درک مفاهیم ریاضی را که در هندسه، مثلثات، و محاسبات مورد استفاده قرار می‌گیرند آسان می‌کند (لهرر و شومو^۵). انتظار مثبت این مادران از دختران در حوزه‌ی ریاضیات، موجب ارتقای کارکرد ریاضی در آنان می‌شود و نهایتاً این باور در دختران شکل می‌گیرد که می‌توانند همانند پسران در حوزه‌های ریاضیات پیشرفت کنند (اکلس و جکوبس^۶). این دسته از مادران، موفقیت دختران در

¹ Tiedemann, Joachim

² Eccles, Jacquelynne S., and Janis E. Jacobs

³ Frome, Pamela M., and Jacquelynne S. Eccles

⁴ Lehrer, Richard, and Lee Shumow

حوزه‌ی ریاضیات را به عاملی درونی مانند توانایی، و عدم موفقیت آن‌ها را به عدم تلاش و کوشش نسبت می‌دهند؛ پس بازخورد آن‌ها، نه به دلیل خوب بودن، بلکه بر پایه‌ی کارکرد عقلانی آن‌ها است (پارسونز، آدلر، و کازالا^۱ ۱۹۸۲) و بر اساس آن دختران‌شان نیز اعتماد بیشتری به توانایی خود در حوزه‌ی ریاضیات، انتخاب رشته‌ی ریاضی، و شرکت در دوره‌های پیشرفته‌ی آن خواهندداشت. به اعتقاد تایدمن (۲۰۰۰)، برخورد مثبت و منطقی مادران قاطع و منطقی با دختران در حوزه‌ی ریاضی، نگرش آن‌ها را نسبت به ریاضیات و کارکرد آن تحت تأثیر قرار می‌دهد و چه‌گونگی این برخورد، بهترین پیش‌بینی‌کننده‌ی نگرش دختران در آن حوزه (ریاضیات) است.

نگرش از سازه‌هایی است که با توجه به زمینه‌ی مورد استفاده‌ی آن تعاریفی متفاوت دارد؛ مثلاً در حوزه‌ی تعلیم و تربیت، نگرش دربرگیرنده‌ی ابعاد شناختی، ارزشی، عاطفی، و کنشی است، که منظور از آن‌ها، به ترتیب، داشتن عقاید یا باور آگاهانه، اتخاذ جهتگیری عاطفی مثبت یا منفی فرد، زمینه‌ی هیجانی و احساسی فرد نسبت به موضوع مورد نظر، و جهتگیری برای انجام یک رفتار ویژه است (ربر و ربر^۲ ۲۰۰۱).

مطالعه در زمینه‌ی نگرش به ریاضی و نقش آن در کارکرد ریاضی، با پژوهش‌های یکن^۳ آغاز شد. یافته‌های پژوهشی نشان داد که نگرش به ریاضی، سازه‌یی چندبعدی مشتمل بر لذت بردن از درگیر شدن در تکالیف ریاضی (چه در تجربه‌های تحصیلی و چه در زندگی روزمره)، باورهای فرد در مورد ارزش و اهمیت ریاضی، و میزان ترس از رویارویی با موقعیت‌هایی است که مستلزم به کارگیری دانش ریاضی اند (ایکن ۱۹۷۹). تئیلر^۴ (۱۹۹۷) نیز نگرش به ریاضی را شامل دو بعد التذاذ و ارزش^۵ دانست.

پژوهش‌ها نشان داده‌است که افراد دارای نگرش مثبت به ریاضی، یعنی کسانی که ریاضی برای آن‌ها لذتبخش است، بیش از افراد دارای نگرش منفی، برای انجام تکالیف ریاضی کوشش و پاافشاری نشان می‌دهند و خود را انسانی توانا، کارآمد، و با استعداد می‌دانند. همچنین، بعد التذاذ، علاقه، و نگرش مثبت نسبت به ریاضی، شاخص خوبی برای پیش‌بینی کارکرد ریاضی است (فرهنگستان آنلاین ریاضی^۶ بی‌تا).

ناصر^۷ (۱۹۹۹) و ما^۸ (۱۹۹۹) در مطالعه‌ی خود دریافتند که لذت بردن از ریاضی بهترین پیش‌بینی برای کارکرد ریاضی و فزونی این کارکرد است؛ خواه این کارکردها بر اساس

¹ Parsons, Jacquelynne Eccles, Terry F. Adler, and Caroline M. Kaczala

² Reber, Arthur S., and Emily S. Reber

³ Aiken, Lewis R.

⁴ Taylor, Janet A.

⁵ Value

⁶ Math Academy Online

⁷ Nasser, Fadia

⁸ Ma, Xin

نمرات آزمون ملاک مرجع باشد، خواه بر اساس شاخص‌های پیشرفت، پژوهش /شکرافت و کرک^۱ (۲۰۰۱) نیز نشان داد زمانی که موضوعی برای داشش آموزان ارزشمند است، میزان درگیری و کارکردشان در آن حوزه، به مراتب بیش از موضوعاتی است که برای آن ارزش چندانی قائل نیستند.

به رغم مطالعات انجامشده در زمینه‌ی رابطه‌ی ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران با نگرش نسبت به ریاضی و کارکرد ریاضی، مطالعه‌یی که به بررسی همزمان رابطه‌ی بین این سه متغیر با یک‌دیگر پردازد انجام نشده‌است؛ از این رو، این مطالعه با بررسی رابطه‌ی بین این سه متغیر قصد دارد به سوال‌های زیر پاسخ دهد:

- ۱- آیا بین ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران و نگرش دختران به ریاضی و کارکرد آن رابطه‌یی وجود دارد؟
- ۲- بین ادراک دختران از شیوه‌های تربیتی مادران و نگرش به ریاضی، کدامیک برای پیش‌بینی کارکرد ریاضی دختران معتبرتر است؟

روش

طرح‌های همبستگی به بررسی ارتباط بین متغیرهای مختلف می‌پردازند و روش این پژوهش نیز از نوع همبستگی است. آزمودنی‌های پژوهش حاضر ۲۶۱ نفر از دانش‌آموزان دختر پایه‌ی سوم راهنمایی مدارس دولتی معمولی^۲ شهر تهران، با میانگین سنی ۱۳ سال و ۱۱ ماه و انحراف استاندارد ۹ ماه بودند، که به روش نمونه‌گیری خوشبی‌ی چندمرحله‌ی انتخاب شدند. برای این کار، پس از انتخاب هدف‌مند سه منطقه‌ی ظاهرًاً متفاوت از لحاظ فرهنگی، اجتماعی، و اقتصادی (منطقه‌ی ۳، ۷، و ۱۹)، با هم‌کاری واحد آموزش راهنمایی مناطق آموزش و پرورش (۳، ۷، و ۱۹)، مدارس راهنمایی دخترانه‌ی دولتی مشخص، و از کارشناسان آن واحد (واحد آموزش دوره‌ی راهنمایی)، که اطلاعاتی دقیق و عمیق نسبت به مدارس مناطق خود داشتند، خواسته‌شد که از میان مدارس نامبرده (راهنمایی دخترانه‌ی دولتی)، مدارسی را که به مدارس معمولی شهرت دارند در اختیار پژوهش‌گر یا هم‌کاران پژوهش قرار دهند. پس از انجام کار، از میان آن لیست، که به طور جداگانه برای هر منطقه تهیه شده‌بود، یک مدرسه به طور تصادفی انتخاب شد و از آن جا که مدارس

^۱ Ashcraft, Mark H., and Elizabeth P. Kirk
۲ مدارس دولتی معمولی مدارسی اند که به عنوان مدارس متوسط (نه قوی و نه ضعیف) شهرت دارند. از ویژگی‌های این مدارس، این است که از لحاظ سطح اجتماعی-اقتصادی، فرهنگی، و آموزشی در دامنه‌ی متوسط قرار دارند. علت انتخاب این مدارس جهت مطالعه این بود که جمعیت ۷۲۵ درصدی دانش‌آموزان ایرانی، اعم از شهری و روستایی، جمعیتی اند که در این نوع از مدارس حضور دارند.

منتخب، دو شیفته (دونوبته) بودند، به طور تصادفی یک شیفت (نوبت) انتخاب شد، و کلیه‌ی دانش‌آموزان کلاس سوم راهنمایی آن شیفت (نوبت) مورد مطالعه قرار گرفتند. تعداد دانش‌آموزان (کلاس سوم راهنمایی) در مدارس منتخب مناطق ۳، ۷، و ۱۹ شهر تهران، به ترتیب، ۸۸، ۸۰، و ۹۳ نفر بود و انتخاب گروه نمونه از میان دانش‌آموزان این سطح کلاسی (کلاس سوم راهنمایی)، با این فرض که این دسته از دانش‌آموزان به دلیل فرآیند رشدی بهتر نسبت به سایر دانش‌آموزان دوره‌ی راهنمایی قادر به توصیف شیوه‌های تربیتی مادران خود اند، صورت گرفت.

ابزارهای اندازه‌گیری متغیرها

پرسشنامه‌ی روش‌های تربیتی والدین – جهت سنجش شیوه‌ی تربیتی مادران، از پرسشنامه‌ی که به وسیله‌ی نقاشیان (۱۳۵۸) در شیراز و بر مبنای کار شیفر (۱۹۶۵)، برگرفته از یعقوب‌خانی غیاثوند (۱۳۷۲) تدوین شده‌بود استفاده شد. این پرسشنامه ابعاد مختلف کنترل، آزادی، و گرمی-سردی روابط خانوادگی را مورد سنجش قرار می‌دهد و دارای ۷۷ سوال (ماده) است که هر سوال دارای پنج گزینه‌ی «خیلی موافق ام»، «موافق ام»، «بی‌تفاوت»، «مخالف ام»، و «خیلی مخالف ام» است. عبارات به صورت مثبت و منفی در پرسشنامه قرار داده شده‌اند و به هر عبارت نمرات یک تا پنج تعلق می‌گیرد؛ یعنی برای عبارات مثبت، به ازای «خیلی موافق ام» نمره‌ی پنج، و به ازای «خیلی مخالف ام» نمره‌ی یک منظور می‌شود و برای عبارات معکوس نمره‌گذاری برعکس است. بنا به گزارش نقاشیان (۱۳۵۸)، ضریب پایایی تنصیف پرسشنامه ۰/۸۷ تعیین شد. یعقوب‌خانی غیاثوند (۱۳۷۲) نیز پایایی پرسشنامه را از طریق ضریب الگای کرونباخ و بازآزمایی محاسبه کرد، که به ترتیب، برای بعد کنترل-آزادی ۰/۷۳ و ۰/۷۴ و برای بعد گرمی-سردی روابط ۰/۸۲ و ۰/۸۳، و برای کل پرسشنامه ۰/۹۲ و ۰/۸۳ به دست آمد. در این مطالعه، پایایی پرسشنامه از طریق ضریب الگای کرونباخ و بازآزمایی محاسبه شد، که برای بعد کنترل-آزادی ۰/۷۰ و ۰/۷۲ و برای بعد گرمی-سردی، به ترتیب، ۰/۸۰ و ۰/۷۸ به دست آمد.

مقیاس نگرش به ریاضی^۱ – نگرش دانش‌آموزان درباره‌ی ریاضی، با استفاده از مقیاس نگرش به ریاضی (ایکن ۱۹۷۹) مورد سنجش قرار گرفت. این مقیاس مشتمل بر ۲۴ گویه است و پاسخ به گویه‌های آن به وسیله‌ی مقیاس پنج بخشی لیکرت، از «بسیار موافق ام» تا «بسیار مخالف ام» صورت می‌گیرد. به هر عبارت نمره‌ی یک تا پنج تعلق می‌گیرد و حداقل نمره در این مقیاس ۲۴ و حداقل نمره ۱۲۰ است. رضویه، سیف، و طاهری (۱۳۸۴)

^۱ Mathematical Attitude Scale

پایایی این مقیاس را از طریق محاسبه ضریب آلفای کرون باخ برای دو مؤلفه‌ی التذاذ و ارزش و نیز کل مقیاس، به ترتیب، $0,94$ ، $0,90$ ، و $0,93$ محاسبه کردند. آن‌ها یکی از دلایل احتمالی پایین بودن ضریب آلفا را برای مؤلفه‌ی ارزش، در مقایسه با مؤلفه‌ی التذاذ و کل مقیاس، کم بودن تعداد گویی‌های مؤلفه‌ی ارزش، دانسته‌اند. پایایی این مقیاس از طریق محاسبه‌ی ضریب آلفای کرون باخ دو مؤلفه‌ی التذاذ و ارزش، و کل مقیاس، به ترتیب، $0,89$ ، $0,80$ ، و $0,90$ محاسبه شد.

کارکرد ریاضی - با مراجعه به کارنامه‌ی پایان سال دانش‌آموزان و بررسی میانگین کل نمرات آن‌ها در درس حساب سال سوم راهنمایی، کارکرد ریاضی آن‌ها مورد مطالعه قرار گرفت.

روش گردآوری اطلاعات

پس از ارائه‌ی پرسشنامه‌ی شیوه‌ی تربیتی والدین به افراد گروه نمونه و توضیح شفاهی درباره‌ی شیوه‌ی تربیتی والدین، به‌ویژه مادران، از آن‌ها خواسته‌شد برداشت خود را از رفتارهای مادران‌شان، با پاسخ دقیق به سوال‌های پرسشنامه بیان کنند. یک ماه بعد نیز با ارائه‌ی پرسشنامه‌ی نگرش نسبت به ریاضی و آشنا کردن آزمودنی‌های مورد مطالعه با شیوه‌ی تکمیل آن، از آن‌ها خواسته‌شد به سوال‌های پرسشنامه به دقت پاسخ دهند. نهایتاً در پایان سال تحصیلی با مراجعه به کارنامه‌ی تحصیلی دانش‌آموزان، اطلاعات مربوط به کارکرد ریاضی به دست آمد.

نتایج

جدول ۱ ضرایب همبستگی کلیه‌ی متغیرها را با یکدیگر نشان می‌دهد. از میان متغیرهای شیوه‌ی تربیتی مادران، ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی با کارکرد ریاضی همبستگی بالا دارد؛ در حالی که ادراک دختران از سایر شیوه‌های تربیتی مادران با کارکرد ریاضی دارای همبستگی منفی و در سطح $p < 0,0001$ معنادار است. همبستگی مؤلفه‌های متغیرهای نگرش، یعنی متغیرهای التذاذ و ارزش، و ارتباط آن‌ها با کارکرد ریاضی، مثبت و عمدتاً در سطح $p < 0,0001$ معنادار است؛ همبستگی متغیرهای التذاذ و ارزش با ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران، مثبت و در سطح $p < 0,0001$ معنادار است؛ و همبستگی التذاذ و ارزش با یکدیگر نیز مثبت و در سطح $p < 0,0001$ معنادار است.

جدول ۱- ماتریس ضریب هم بستگی متغیرهای مورد مطالعه

متغیر	کارکرد ریاضی	۱	کارکرد ریاضی	ارزش	النذاذ	ارزش
ادراک دختران از شبودی اقتدار منطقی	-۰/۴۹	۱	ادراک دختران از شبودی آسان گیرانه	۰/۳۹	ادراک دختران از شبودی طردکننده	ارزش
ادراک دختران از شبودی مستبدانه	-۰/۳۲	۱	ادراک دختران از شبودی مسبتدانه	-۰/۸۰	ادراک دختران از شبودی آسان گیرانه	النذاذ
ادراک دختران از شبودی مستبدانه	-۰/۳۷	۱	ادراک دختران از شبودی مستبدانه	-۰/۲۵	ادراک دختران از شبودی اقتدار منطقی	کارکرد ریاضی
ادراک دختران از شبودی آسان گیرانه	-۰/۳۷	۱	ادراک دختران از شبودی طردکننده	-۰/۲۲	ادراک دختران از شبودی مسبتدانه	النذاذ
ادراک دختران از شبودی طردکننده	-۰/۳۳	۱	ادراک دختران از شبودی آسان گیرانه	-۰/۳۰	ادراک دختران از شبودی مستبدانه	کارکرد ریاضی
النذاذ	-۰/۳۶	۱	-۰/۳۷	-۰/۳۰	-۰/۳۱	-۰/۲۹
کارکرد ریاضی	-۰/۳۴	۱	-۰/۳۳	-۰/۲۹	-۰/۳۵	ارزش

برای همهٔ ضرایب $p < .0001$

جهت آگاهی از تأثیر ادراک دختران از مؤلفه‌های شیوه‌ی تربیتی مادران و نگرش ریاضی بر کارکرد ریاضی، از روش تحلیل رگرسیون چندگانه، به روش گام به گام استفاده شد. در این روش تحلیل، پس از وارد کردن متغیرهایی که مطابق جدول ۲ رابطه‌یی معنادار با کارکرد ریاضی داشتند، میزان تأثیر هر کدام از آن‌ها تعیین شد.

جدول ۲ و ۳، نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون چندگانه‌ی مرحله‌یی کارکرد ریاضی را روی مؤلفه‌های ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران، مشتمل بر شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران و مؤلفه‌های نگرش ریاضی، مشتمل بر التذاذ و ارزش، نشان می‌دهد. چنان که در این دو جدول آمده است، متغیرهای ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی، التذاذ، و ارزش، متغیرهایی اند که کارکرد ریاضی دختران را پیش‌بینی می‌کنند و از میان آن‌ها ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران، قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده‌ی کارکرد ریاضی دختران است ($\beta = 0.358$ ؛ $t = 19.74$ ؛ $p = 0.0001$) و به تنها‌ی ۲۰ درصد از واریانس، نمرات کارکرد ریاضی، را تعیین می‌کند ($R^2 = 0.07$ ؛ $F = 256.0$ ؛ $p = 0.0001$).

دومین متغیر وارد به تحلیل، التذاذ است ($t = 14/35$)، ضریب تعیین را به میزان ۵درصد افزایش مدهد و متغیرهای ورود این متغیر به تحلیل، ضریب تعیین را به میزان ۱۴٪ افزایش مدهد و متغیرهای

ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران و التذاذ، در مجموع، درصد از واریانس کارکرد ریاضی دختران را تعیین می‌کنند ($F = ۲۴۵/۱۵$; $R^2 = ۰/۲۵$; $p = ۰/۰۰۰۱$). سومین متغیر وارد به تحلیل، ارزش است ($\beta = ۹/۷۸$; $t = ۱۸۰/۰$; $p = ۰/۰۰۰۱$). ورود این متغیر به تحلیل، ضریب تعیین را به میزان ۳ درصد افزایش می‌دهد و متغیرهای ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران، التذاذ، و ارزش، در مجموع، درصد از واریانس کارکرد ریاضی دختران را تعیین می‌کنند ($F = ۱۸۷/۹۵$; $R^2 = ۰/۲۸$; $p = ۰/۰۰۰۱$).

جدول ۲- آماره‌های توصیفی مدل رگرسیون برای پیش‌بینی کارکرد ریاضی از طریق متغیرهای ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران و نگرش ریاضی

مرحله	پیش‌بینی کننده‌ها	R	چندگانه	R^2	F	معناداری
۱	ادراک دختران از اقتدار منطقی مادران	۰/۴۵	۰/۲۰	۰/۲۰	۲۶۵/۰۷	۰/۰۰۰۱
۲	التذاذ	۰/۵۰	۰/۲۵	۰/۲۵	۲۴۵/۱۵	۰/۰۰۰۱
۳	ارزش	۰/۵۳	۰/۲۸	۰/۲۸	۱۸۷/۹۵	۰/۰۰۰۱

جدول ۳- ضرایب رگرسیون متغیرهای پیش‌بینی کارکرد ریاضی از طریق متغیرهای ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی مادران و نگرش ریاضی

مرحله	پیش‌بینی کننده‌ها	B	t	معناداری
۱	ادراک دختران از اقتدار منطقی مادران	۰/۳۵۲	۱۹/۷۴	۰/۰۰۰۱
۲	التذاذ	۰/۲۵۲	۱۴/۳۵	۰/۰۰۰۱
۳	ارزش	۰/۱۸۰	۹/۷۸	۰/۰۰۰۱

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر، بررسی تأثیر مؤلفه‌های ادراک دختران از شیوه‌های تربیتی مادران و نگرش ریاضی بر کارکرد ریاضی بود. تحلیل داده‌های پژوهش بیان‌گر آن است که از میان ادراک دختران از شیوه‌های تربیتی مادران، ادراک از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران دارای ضریب همبستگی مثبت و معنادار با نگرش ریاضی (متغیر التذاذ و ارزش) و کارکرد آن است؛ بر عکس، ادراک از سایر متغیرهای شیوه‌ی تربیتی مانند شیوه‌ی مستبدانه، آسان‌گیرانه، و طردکننده، دارای ضریب همبستگی منفی با متغیر نگرش به ریاضی و کارکرد آن است. این یافته با ادعای فروم و اکلس (۱۹۹۸)، و تاییدمن (۲۰۰۰) هماهنگ است. فروم و اکلس (۱۹۹۸) اعتقاد داشتند که ادراک دختران از باورهای جنسیتی والدین، بهویشه مادران، مبنی بر وابسته نبودن ریاضیات به جنسیت، موجب نگرش مثبت دختران نسبت به ریاضی و

ارتقای کارکرد آن است، و برعکس، ادراک دختران از باورهای جنسیتی والدین مبنی بر واپسته بودن ریاضیات به جنس، موجب نگرش منفی نسبت به ریاضی و کاهش کارکرد آن می‌شود. تاییدمن (۲۰۰۰) اعتقاد داشت چه‌گونگی برخورد مادران با توانایی دختران در حوزه‌ی شناختی، از جمله ریاضی، توان پیش‌بینی نگرش ریاضی دختران و نهایتاً کارکرد ریاضی آن‌ها را دارد. یکی از دلایلی که برای تبیین این یافته مطرح می‌شود این است که کارکرد دختران در حوزه‌ی ریاضی، از نگرش دختران در این حوزه (ریاضیات)، نگرش دختران در حوزه‌ی ریاضیات از باورهایی که دختران نسبت به توانایی خود (در حوزه‌ی ریاضیات) دارند، و باورهای دختران نسبت به توانایی خود در این حوزه از تعامل عاطفی آن‌ها با والدین، بهویژه مادران‌شان، متاثر است. از آن جا که مادران اولین معلم و الگوی فرزندان اند و در دوران اولیه‌ی کودکی تأثیرپذیری فرزندان از مادران خود بسیار شدید است، مادران می‌توانند با در پیش گرفتن روش‌های درست تربیتی در برخورد با فرزندان، از تأثیرگذاری خود بیشترین استفاده‌ی تربیتی را داشته باشند؛ به همین دلیل پیشنهاد می‌شود نظام تعلیم و تربیت از طریق هماهنگی بین نظام آموزش ریاضی و نظام آموزش خانواده و نیز با طراحی و برگزاری دوره‌های آموزشی، مادران را نسبت به پی‌آمدهای برخورد کلیشه‌ی با توانایی شناختی فرزندان، بهویژه دختران، در حوزه‌ی ریاضی و همین طور برخورد مناسب با تفاوت‌های جنسیتی و پی‌آمدهای آن آگاه کنند.

یافته‌ی دیگر این پژوهش نشان می‌دهد که ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران در حوزه‌ی شناختی، از جمله ریاضی، قوی‌ترین پیش‌بینی کننده‌ی کارکرد ریاضی دختران است؛ بدین معنا که بین ادراک دختران از شیوه‌ی تربیتی اقتدار منطقی مادران و کارکرد ریاضی دختران رابطه‌ی مثبت و مستحکم وجود دارد. این یافته همسو با یافته‌ی پارسونز، آدلر، و کازالا (۱۹۸۲) و تاییدمن (۲۰۰۰) است. پارسونز، آدلر، و کازالا (۱۹۸۲) در مطالعه‌ی خود دریافتند که بازخوردی که مادران مقتدر و منطقی به دختران خود در حوزه‌ی توانایی ریاضی‌شان می‌دهند، بر پایه‌ی کارکرد عقلانی آن‌ها است و با این بازخورد، تعجبی نیست که دختران مادران مقتدر، اعتماد بیشتری به توانایی خود در زمینه‌ی ریاضیات داشته باشند. به اعتقاد تاییدمن (۲۰۰۰) برخورد مثبت و منطقی مادران با دختران در حوزه‌ی ریاضی، نگرش و در نهایت کارکرد آن‌ها را در حوزه‌ی ریاضیات تحت تأثیر قرار می‌دهد و بهترین پیش‌بینی کننده‌ی نگرش دختران در آن حوزه است. در تبیین این یافته گفتی است که در پیش گرفتن روش منطقی و متعادل در برخورد با توانایی دختران، آن‌ها را با این حقیقت که همانند پسران از توانایی لازم جهت درک و فهم مفاهیم ریاضی برخوردار اند و

می‌توانند در این حوزه پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌یی داشته باشند آشنا می‌کند. بدیهی است که لازمه‌یی دستیابی به این امر مهم، دگرگونی در برنامه‌ی آموزش خانواده است. نظام آموزش ریاضی باید از طریق برنامه‌های آموزشی برای والدین، بهویژه مادران، آنها را نسبت به روش‌های براخورد منطقی، حمایت از استعداد دختران در حوزه‌ی ریاضیات، شیوه‌ی ارزیابی واقعی از توانایی‌های شناختی فرزندان، بهویژه دختران، و شیوه‌ی باخورد صحیح نسبت به کارکرد دختران در حوزه‌ی ریاضی آگاه کند و از آنها بخواهد که از دختران‌شان انتظاراتی واقعی در حوزه‌های مختلف علمی، از جمله، ریاضیات داشته باشند؛ پس نظام آموزش ریاضی باید تقویت انتظار مادران از کارکرد دختران در ریاضیات را محور سیاست‌گذاری‌های خود قرار دهد، چرا که به اعتقاد تایینز، السورس، و مسکیتا (۲۰۰۰) اگر به دختران در حوزه‌ی درک و فهم مفاهیم ریاضی فرصت لازم داده شود می‌توانند در ریاضیات پیشرفت کنند.

آخرین یافته‌ی این پژوهش نشان داد که مؤلفه‌ی التذاذ، بعد از شیوه‌ی تربیتی مادران، بهترین پیش‌بینی‌کننده‌ی کارکرد ریاضی دختران است. این یافته با مطالعات ناصر (۱۹۹۹)، اشکرافت و کرک (۲۰۰۱)، ما (۱۹۹۹)، و فرهنگستان آنلاین ریاضی (بی‌تا) همسو است. اشکرافت و کرک (۲۰۰۱) دریافتند زمانی که دانش‌آموزان برای موضوعی ارزش قائل اند میزان درگیری و کارکردن‌شان در آن حوزه به مراتب بیش از موضوعاتی است که برای آن ارزش چندانی قائل نیستند. فرهنگستان آنلاین ریاضی منفی در انجام تکالیف ریاضی کوشش و پافشاری نشان می‌دهند و خود را انسانی توانا، کارآمد، و بالاستعداد می‌دانند. ما (۱۹۹۹) و ناصر (۲۰۰۲) در مطالعه‌ی خود دریافتند که لذت بردن از ریاضی با فزونی کارکرد ریاضی همراه است و بهترین پیش‌بینی برای کارکرد آن به شمار می‌رود—چه بر اساس نمرات آزمون ملاک مرجع ارزیابی شود و چه بر اساس شاخص‌های پیشرفت. در تبیین این یافته نیز گفتنی است که تأثیر بُعد التذاذ بر کارکرد، چرخشی^۱ است؛ به این معنا که التذاذ نسبت به هر موضوع، موجب افزایش میزان درگیری نسبت به آن موضوع می‌شود و افزایش درگیری در هر موضوع، افزایش فهم از موضوع را به همراه دارد. افزایش فهم موجب کسب موفقیت، و افزایش موفقیت نیز مجدداً به افزایش لذت منجر می‌شود؛ پس به دلیل وجود رابطه بین بعد التذاذ نسبت به ریاضی و کارکرد ریاضی پیشنهاد می‌شود نظام آموزش و پژوهش ایجاد نگرش مثبت نسبت به ریاضی در دختران را جزو سیاست‌گذاری‌های کلان خود در فرآیند یاددهی-یادگیری قرار دهد و با تربیت نیروی انسانی و معلمان، آنان را به

^۱ Circular

نقش، اهمیت، چرایی، چه‌گونگی، و روش‌های ایجاد نگرش مثبت در دختران نسبت به ریاضی آگاه کنند.

یکی از روش‌های ایجاد نگرش مثبت در دختران نسبت به ریاضی، متحول کردن روش‌های آموزش ریاضی است. ارتباط دادن ریاضیات با موقعیت‌های واقعی زندگی، بهره‌گیری از یادگیری افرادی، استفاده از تکالیف عملی، فاصله گرفتن از راهبردهای انگیزشی-رقابتی، استفاده از ریاضیات به عنوان یک ابزار در حل مسئله، و به کارگیری راهبردهای مشارکتی، به گونه‌یی که کل دانش‌آموزان کلاس را به مشارکت بطلبد، از روش‌های تحول در آموزش ریاضی است. روش‌شناسی آموزش ریاضی در آینده باید طوری طراحی شود که نه تنها باعث رشد توانایی ریاضی دانش‌آموزان، به ویژه دختران شود، بلکه آگاهی آنان از توانایی‌هایشان را نیز افزایش دهد.

منابع

رضویه، علی‌اصغر، دیبا سیف، و عبدالحمد طاهری. ۱۳۸۴. «بررسی تأثیر مؤلفه‌های اضطراب و نگرش ریاضی بر پیش‌رفت تحصیلی دانش‌آموزان دبیرستانی در درس ریاضی». *تعلیم و تربیت* ۲۱(۲):۷-۳۰.

تقاشیان، محمد. ۱۳۵۸. «رابطه‌ی محیط خانواده و موفقیت تحصیلی». پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، شیراز.

یعقوب‌خانی غیاثوند، مرضیه. ۱۳۷۲. «رابطه‌ی محیط خانواده و پیش‌رفت تحصیلی». پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز، شیراز.

Aiken, Lewis R. 1979. "Attitudes toward Mathematics and Science in Iranian Middle Schools." *School Science and Mathematics* 79(3):229–234.

Ashcraft, Mark H., and Elizabeth P. Kirk. 2001. "The Relationships among Working Memory, Math Anxiety, and Performance." *Journal of Experimental Psychology: General* 130(2):224–237.

Baumrind, Diana. 1991. "The Influence of Parenting Style on Adolescent Competence and Substance Use." *The Journal of Early Adolescence* 11(1):56–95.

Benbow, Camilla P. 1988. "Sex Differences in Mathematical Reasoning Ability in Intellectually Talented Preadolescents: Their Nature, Effects, and Possible Cause." *Behavioral and Brain Sciences* 11(2):169–232.

Eccles, Jacquelynne S., and Janis E. Jacobs. 1986. "Social Forces Shape Math Attitudes and Performance." *Signs: Journal of Woman in Culture and Society* 11(2):367–380.

Frome, Pamela M., and Jacquelynne S. Eccles. 1998. "Parents' Influence on Children's Achievement-Related Perceptions." *Journal of Personality and Social Psychology* 74(2):435–452.

Geary, David C. 1996. "Sexual Selection and Sex Differences in Mathematical Abilities." *Behavioral and Brain Sciences* 19(2):229–284.

Lehrer, Richard, and Lee Shumow. 1997. "Aligning the Construction Zones of Parents and Teachers for Mathematics Reform." *Cognition and Instruction* 15(1):41–83.

Ma, Xin. 1999. "A Meta-Analysis of the Relationship between Anxiety toward Mathematics and Achievement in Mathematics." *Journal for Research in Mathematics Education* 30(5):520–540.

Math Academy Online. n.d. "Coping with Math Anxiety," Platonic Realms MiniTexts. Web page, Retrieved 5 June 2007 (<http://www.mathacademy.com/pr/minitext/anxiety/>).

Nasser, Fadia. 1999. "Prediction of College Students Achievement in Introductory Statistics Course." Paper presented at the International Statistical Institute 52nd Session, 10–18 August 1999, Helsinki, Finland. Retrieved 5 June 2007 (<http://www.stat.fi/isi99/proceedings/arkisto/varasto/nass0341.pdf>).

Parsons, Jacquelynne Eccles, Terry F. Adler, and Caroline M. Kaczala. 1982. "Socialization of Achievement Attitudes and Beliefs: Parental Influences." *Child Development* 53(2):310–321.

Reber, Arthur S., and Emily S. Reber. 2001. *The Penguin Dictionary of Psychology*. 3rd Edition. London, UK: Penguin Books.

- Tiedemann, Joachim. 2000. "Parents' Gender Stereotypes and Teachers' Beliefs as Predictors of Children's Concept of Their Mathematical Ability in Elementary School." *Journal of Educational Psychology* 92(1):144–151.
- Tiedens, Larissa Z., Phoebe C. Ellsworth, and Batja Mesquita. 2000. "Sentimental Stereotypes: Emotional Expectations for High-and Low-Status Group Members." *Personality and Social Psychology Bulletin* 26(5):560–575.
- Taylor, Janet A. 1997. "Factorial Validity of Scores on the Aiken Attitude to Mathematics Scales for Adult Pretertiary Students." *Educational and Psychological Measurement* 57(1):125–130.

نویسنده

دکتر مصطفی صمدی،

استادیار گروه پژوهشی مشاوره و روان‌شناسی تربیتی، پژوهشکدهی تعلیم و تربیت
msamadi81@yahoo.com

دانشآموخته‌ی دکترای علوم تربیتی، دانشگاه شیراز
پژوهش‌های او در زمینه‌ی آموزش، یادگیری، و مطالعات زنان است و چندین طرح پژوهشی در
این زمینه‌ها به انجام رسانده‌است.